

Nr 2/1971.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y -
r e l s e s framställning till Ålands
landsting med förslag till landskapslag
om skattelättnader vid kommunalbeskatt-
ningen för främjande av sjöfarten.

Gällande landskapslag om skattelättnader vid kommunalbeskattningen för främjande av sjöfarten (46/66) gavs den 6 juli 1966 och tillämpas vid kommunalbeskattningen av 1966-1973 års inkomst. Bestämmelserna i denna lag om extra avdrag för värdeminskning tillämpas på fartyg med en nettodräktighet av minst 19 registerton, som enligt under åren 1966-1970 gjord beställning skall byggas i Finland eller som under åren 1966-1968 köpts i utlandet och tidigare varit i trafik. Utom dessa stadganden ingår även i denna lag stadganden om deponeringar för framtida anskaffning av fartyg och om periodisering av klassificeringskostnader.

År 1970 var sålunda det sista året lagen kunde tillämpas på fartyg för vilka byggnadsbeställning gjorts. Detsamma gäller också för motsvarande skattelättnader vid statsbeskattningen enligt lagen den 6 april 1966 om skattelättnader för främjande av sjöfarten (FFS 229/66). På grund därav har i riket givits en ny lag om skattelättnader för främjande av sjöfarten (FFS 853/70).

Den nya lagen baserar sig på de principer som tidigare omfattats i lagarna om skattelättnader för sjöfarten. Skattskyldig som idkar rederirörelse beviljas skattelättnader vid stats- och kommunalbeskattningen i form av en tidigare begynnelsestidpunkt för avskrivningar än normalt samt genom större avskrivningsmöjligheter. Vid beredningen av denna skattelättnadslag hade man som tidigare strävat till att beakta sysselsättningen inom landets skeppsbyggnadsindustri. Med avvikelse från tidigare gällande lagar får man nu även vid statsbeskattning under vissa förutsättningar och med vissa begränsningar avdra ett belopp, som motsvarar ett till en särskild klassificeringsfond överfört belopp, samt göra klassificeringsavdrag. Reserveringar för klassificering har sedan tidigare varit avdragsgilla vid kommunalbeskattningen i landskapet. Med skattelättnader skulle man såsom hittills understöda anskaffning av sådana fartyg, vilkas nettodräktighet är minst 19 registerton. Rikslagen tillämpas vid beskattningarna för åren 1970-1978 och berör i huvudsak fartyg som beställts eller köpts under åren 1970-1975.

I överensstämmelse med den ståndpunkt landstinget tidigare intagit beträffande skattelättnader för sjöfarten har landskapsstyrelsen ansett det påkallat att förelägga landstinget förslag till en landskapslag om motsvarande skattelättnader vid kommunalbeskattningen.

Med avvikelse från den i 30 § landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet förutsatta principen om att avskrivning får göras på de anläggningstillgångar, som tagits i bruk under skatteåret, skulle enligt 2 § och på däri förutsatta villkor avskrivning få göras på anskaffningsutgift för fartyg från och med det skatteår, under vilket leveransavtalet ingicks eller i fråga om inköp av i trafik varande fartyg från den tidpunkt då köpeavtalet uppgjorts.

Utöver den i landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet förutsatta avskrivningen skulle enligt 3 § en extra avskrivning tillåtas om högst 40 procent av den beskattningsbara inkomst av rederirörelsen, som återstår efter regelmässig avskrivning. Även den nämnda extra avskrivningen skulle ske från anskaffningsutgift för fartyg som avses i 2 §.

Inköp av begagnade fartyg är i vissa fall ekonomiskt förmånligt för rederiföretag. Då det dessutom ur valutapolitisk synpunkt kan vara ändamålsenligt att öka tonnaget genom att främja anskaffningen av begagnade fartyg, skulle det enligt 3 § i lagförslaget även vara tillåtet att på anskaffningsutgift för fartyg, som under åren 1970-1975 inköpts i utlandet såsom begagnat, göra ovan nämnda extra avskrivning. Då försäljning av begagnade fartyg mellan inhemska redare icke inverkar på fartygsbeståndet, berör dessa skattelättnader icke i hemlandet inköpta fartyg.

Enligt 5 § i lagförslaget skulle avskrivningarna göras skilt för varje fartyg. Avskrivning skulle icke få stiga till högre belopp än vad skattskyldig under skatteåret och tidigare avdragit i sin bokföring. I lagförslaget ingår även bestämmelser om hur man skall förfara vid beskattningen, om leveransavtalet återkallas, överföres på tredje person eller blir ogiltigt eller om fartyget för vilket skattelättnader beviljats överlåtes eller av annan orsak går förlorat.

Då rederiföretagarna i vårt land åsamkas en ekonomisk tilläggsbelastning i jämförelse med skeppsredare i andra länder genom att de fartyg, som är i trafik om vintern i våra vatten, måste förstärkas för gång i is, har i lagförslagets 6 § intagits ett stadgande om att skattskyldig, som under åren 1970-1975 beställer fartyg med en nettodräktighet av minst 19 registerton, som skall byggas i I A eller högre finsk isavgiftsklass, skulle ha rätt att vid beskattningen för det skatteår, under vilket fartyget togs i bruk, samt för de tre följande skatteåren från inkomsten av rederirörelsen utom övriga tillåtna avdrag varje år avdraga ett belopp, som utgör tre procent av anskaffningsutgiften för fartyget. Avdraget skulle beaktas vid fastställandet av den förlust som avses i landskapslagen om förlustutjämnning vid kommunalbeskattningen. (33/69).

Det nuvarande systemet med rätt till avdrag för de penningbelopp som deponerats i Finlands Bank för framtida fartygsanskaffningar bibehålles i lagförslaget om ock ändrat till vissa delar.

På samma sätt som i gällande landskapslag om skattelättnader vid kommunalbeskattningen för främjande av sjöfarten skulle i lagförslaget ingå vissa stadganden om åligganden för finansministeriet, för länsskatte-nämnden och för Finlands Bank. Då hit hörande stadganden i sak givits samma innehåll som motsvarande stadganden i den nya rikslagen, torde dessa bestämmelser enligt 14 § 4 mom. självstyrelselagen för Åland kunna upptagas i landskapslagen utan att landstinget därigenom överskrider sin lagstiftningsbehörighet.

Stadgandet i 10 § av rikets lag behöver icke upptagas i landskapslagen, enär klassificeringsreserveringar som nämnts enligt 8 § 12 p. landskaps-lagen om kommunalskatt för näringsverksamhet redan är avdragbara till i bokföringen upptaget skäligt belopp.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

om skattelättnader vid kommunalbeskattningen för främjande av
sjöfarten.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Skattskyldig som idkar rederirörelse beviljas vid kommunalbeskattningen skattelättnader i enlighet med vad i denna lag stadgas.

2 §.

Skattskyldig, som medelst bindande, skriftligt avtal till ett fast, i inhemskt eller utländskt mynt bestämt pris under åren 1970-1973 beställer fartyg med en nettodräktighet av minst 19 registerton för att byggas i Finland eller i utlandet eller under åren 1974 och 1975 för att byggas i Finland, har rätt att vid beskattningen göra i 30 § landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69) avsedd avskrivning på fartygets anskaffningsutgift räknat från det skatteår, under vilket avtalet om leverans ingicks. Samma rätt har skattskyldig, som under åren 1970-1975 i utlandet köper tidigare i trafik varande, högst 10 år gammalt fartyg med en nettodräktighet av minst 19 register-ton, räknat från det skatteår, under vilket köpeavtalet ingicks.

3 §.

Skattskyldig, som gjort i 30 § landskapslagen om kommunalskatt för

näringsverksamhet avsedd ordinär avskrivning till dess fulla belopp, har rätt att från anskaffningsutgiften för i 2 § avsett fartyg, som han på däri nämnt sätt under åren 1970-1973 beställt för att byggas i Finland eller i utlandet eller under åren 1974 och 1975 i Finland eller under åren 1970-1975 köpt i utlandet, såsom extra avskrivning avdraga högst 40 procent av den beskattningsbara inkomst av rederirörelsen, som återstår efter den ordinära avskrivningen.

4 §.

Finansministeriet må på ansökan bevilja skattskyldig rätt att göra i 2 och 3 §§ avsedd avskrivning på anskaffningsutgift för fartyg, som beställts under åren 1974 och 1975 och skall byggas i utlandet och vars nettodräktighet är minst 19 registerton, såvida den skattskyldige visar, att fartyg av motsvarande slag icke inom rimlig tid eller icke överhuvudtaget kan byggas i Finland.

5 §.

I 2-4 §§ avsedda avskrivningar göres på anskaffningsutgiften för varje fartyg skilt för sig. Som avskrivning må den skattskyldige icke avdraga större belopp än vad han under skatteåret och tidigare avdragit i sin bokföring.

Om leveransavtal, på grund av vilket i 2-4 §§ avsedd avskrivning har gjorts, upphäves eller överföres på tredje person eller om avtalet blir ogiltigt, anses det belopp som avskrivits på anskaffningsutgiften för fartyget såsom intäkt för det skatteår, då avtalet upphävdes eller överfördes eller blev ogiltigt.

Överlåtelsepris eller annat vederlag, som erhållits för skadat, överlåtet, förstört eller av annan orsak förlorat fartyg, vars anskaffningsutgift eller del därav har avdragits på ovan i 2-4 §§ föreskrivet sätt, bokföres såsom inkomst och den icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften avdrages under det skatteår, då fartyget överläts eller förlusten av detsamma konstaterades.

Fortsätter den skattskyldige rederiverksamheten och gör han sannolikt, att han ämnar anskaffa nytt fartyg eller reparera skadat fartyg, bokföres skattepliktigt överlåtelsepris och annat vederlag för i 3 mom. avsett fartyg, med undantag för den oavskrivna delen av anskaffningsutgiften, såsom inkomst, att priset eller vederlaget avdrages från anskaffningsutgiften för det nya fartyget eller utgifterna för istandsättande av det skadade fartyget. Överlåtelsepriset och vederlaget eller den del av dem, som icke på ovan nämnt sätt avdragits under det skatteår, varunder fartyget överlåtits, förstörts eller skadats, eller under de två därpå följande skatteåren eller, om länsskattebyrån på den skattskyldiges

ansökan på särskilda skäl så besluter, även under flera följande skatteår, beaktas som intäkt för det skatteår, varunder det senast bort avdragas från anskaffningsutgifterna för fartyget.

6 §.

Skattskyldig, som under åren 1970-1975 beställer fartyg med en netto-dräktighet av minst 19 registerton för att byggas i I A eller högre finsk isavgiftsklass, har rätt att vid beskattningen för det skatteår, under vilket fartyget tagits i bruk, samt för de tre därpå följande skatteåren från inkomsten av rederirörelsen utom övriga tillåtna avdrag varje år avdraga ett belopp, som utgör tre procent av fartygets anskaffningsutgift.

I 1 mom. avsett avdrag beaktas vid fastställandet av den förlust, som avses i landskapslagen om förlustutjämnning vid kommunalbeskattningen. (33/69).

7 §.

Skattskyldig, som i sina bokslut för åren 1970-1975 överfört medel till en fond för framtida anskaffning av i 2 eller 4 § avsett fartyg, har rätt att avdraga det överförda beloppet från inkomsten av rederirörelsen under förutsättning, att den skattskyldige inom tre månader efter redovisningsperiodens utgång på ett i Finlands Bank särskilt öppnat konto insätter ett penningbelopp, som för aktiebolag eller för andelslag utgör 58 procent och för annan skattskyldig, som bedriver rederirörelse, 53 procent av det till fartygsanskaffningsfonden överförda beloppet. Detta avdrag och i 3 § avsedda extra avskrivningar må likväl icke sammanlagt stiga till mer än 40 procent av den beskattningsbara inkomst av rederirörelsen, som återstår efter den i 30 § landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet avsedda avskrivningen till fullt belopp.

Tillstånd att lyfta i 1 mom. avsedd deposition eller del därav beviljas av skattestyrelsen, då utredning företes om att fartygsanskaffningsfonden eller del därav använts eller kommer att användas för anskaffning av i 1 mom. avsett fartyg. Har till fonden överfört belopp eller del därav vid beskattningen icke godkänts såsom avdrag från den skattepliktiga inkomsten och har beskattningen till denna del vunnit laga kraft, äger den skattskyldige likaså rätt att lyfta depositionen eller motsvarande del därav.

I andra än i 2 mom. avsedda fall må insatta medel lyftas tidigast efter två år från utgången av det skatteår, från vars skattepliktiga inkomst gjorts ett avdrag motsvarande det till fartygsanskaffningsfonden överförda beloppet. Detta belopp anses härvid till den del som det motsvarar de lyftade medlen såsom skattepliktig intäkt för det skatteår, då depositionen eller del därav har lyfts.

Då medel i de fall som avses i 2 mom. lyftes från depositionen, erlägger Finlands Bank en årlig ränta av tre procent på varje uttagen rat.

Ränta som utbetalts med stöd av denna lag anses icke såsom skattepliktig inkomst vid beskattning på grund av inkomster.

8 §.

Belopp som från fartygsanskaffningsfonden överförs för anskaffning av fartyg skall användas för täckande av anskaffningsutgiften för fartyget eller bokföras såsom inkomst det skatteår, då i 7 § 1 mom. avsedd deposition har uttagits.

Med fartygsanskaffningsfonden täckt anskaffningsutgift för fartyg eller del av sådan utgift är icke avdragsgill utgift.

9 §.

Skattskyldig, som med stöd av denna lag gjort avskrivning på fartygets anskaffningsutgift eller använt fartygsanskaffningsfonden för anskaffning av fartyg, skall till sin skattedeklaration föga utredning om fartygets ursprungliga anskaffningsutgift, om fartygsanskaffningsfondens användning för täckande av anskaffningsutgiften för fartyget, om tidigare avskrivningar på anskaffningsutgiften, om avskrivningarna för skatteåret samt om den icke avskrivna anskaffningsutgiften för fartyget vid skatteårets utgång.

Skattskyldig, som i enlighet med 5 § 4 mom. avdragit överlåtelsepriset eller annat vederlag för fartyg eller del därav från anskaffningsutgiften för nytt fartyg eller utgifterna för istandsättande av skadat fartyg eller som ämnar avdraga en del av överlåtelsepriset eller av annat vederlag från anskaffningsutgiften för fartyg, som skall tagas i bruk under de följande skatteåren, skall föga utredning därom till skattedeklarationen.

10 §.

Närmare bestämmelser om tillämpningen och verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

11 §.

Denna lag tillämpas vid beskattningarna för åren 1970-1978, i fråga om fartyg som under år 1970 beställts för att byggas likväl endast, om den skattskyldige icke gjort avskrivningar på fartygets anskaffningsutgift med stöd av landskapslagen den 6 juli 1966 om skattelättnader vid kommunalbeskattningen för främjande av sjöfarten (46/66).

Fartygsanskaffningsfonds belopp, som icke använts före utgången av år 1978, anses såsom skattepliktig intäkt för sagda år.

Deposition, som i enlighet med 2 § 1 mom. landskapslagen den 6 juli 1966 om skattelättnader vid kommunalbeskattningen för främjande av sjö-

farten gjorts i Finlands Bank år 1970 och vars belopp skattskyldig icke avdragit från sin skattepliktiga inkomst vid beskattningen för år 1969, anses såsom i 7 § denna lag avsedd deposition.

Mariehamn, den 16 februari 1971.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Vicelantråd

Fjalar Grönberg
Fjalar Grönberg

Lagberedningssekreterare

Sune Carlsson
Sune Carlsson.